

PERSPECTIVA RĂZBOIULUI MONDIAL ȘI POZIȚIA ROMÂNEASCĂ

Sterie Ciumetti

Incurrect Politic

Noiembrie 2, 2023

Perspectiva războiului mondial și poziția românească

Cititoarea Ana Gora a făcut următorul comentariu care merită analizat:

Pentru ceea ce scriu acum o să fiu – cred- condamnată de toți cei ce vor citi. Dar totuși scriu: în opinia mea, toate aceste tabere care s-au creat și continuă să se creeze fac parte dintr- o tactică de împingerea în război a națiunilor, cel puțin europene și arabe.

După părerea mea nu este ceva condamnabil în ce scrie mai sus, mai ales dacă ne gândim la scrisoarea lui Albert Pike despre al treilea război mondial, care se vrea a fi între sioniști și islam, în tabăra sioniștilor intrând inclusiv creștinii care sunt păcăliți să fie iudeo-creștini.

Dovadă că deja la acel miting turcii scandau pentru trimiterea militarilor turci în Gaza . La războiul în pregătire trebuie să participăm prin consimțământul nostru ! Culmea ! Suntem jucati și nici măcar nu ne dăm seama, ne împărțim în tabere, poate că ne și luăm de beregata pentru a ne apăra un punct de vedere, care în realitate nici măcar nu ne e propriu poate, ci ne-a fost inoculat în mod ultrasubtil prin toate tehnicile de manipulare atât de avansate astăzi.

Tabere și alegeri

Sigur că turcii sunt pregătiți să meargă la război, islamismul este o religie războinică, deci nu este ieșit din comun. Creștinii vor fi mai greu de mobilizat la un astfel de război, înafara câtorva pocăiți spalați pe creier să susțină “poporul ales” inclusiv dându-și viața într-un război care nu ne privește.

Suntem “jucați” constant, pentru că propaganda este pretutindeni în jurul nostru. Mereu, ruleaza 24/7, nimeni nu e imun. Cât despre împărțirea în tabere...tot timpul vor exista tabere, fie că vorbim de războiul metafizic între bine și rău, în care în fiecare zi participăm într-o tabără sau alta, fie că vorbim despre chestiuni politice și ideologice. A spune că “ambele tabere sunt greșite” sau “nu susțin nicio tabără” este cea mai joasă formă de analiză politică, iar această afirmație nu este menită ca un atac împotriva Anei sau anumitor colegi care adoptă poziția asta, ci pentru întreaga audiență fără supărare și resentimente. Nu mobilizezi nimic, nu agiți în nicio direcție, ți se dă o situație pe care o poți folosi și tu nu faci nimic? Cam așa văd eu lucrurile.

Veți fi nevoiți să alegeți o tabără mai devreme sau mai târziu. Poate nu va fi o alegere între Rusia și Ucraina, China și SUA sau Israel și Palestina, dar nu puteți înota constant în două bărci sau în niciuna. Viața este despre alegeri, deciziile tale reprezintă alegeri constante, lumea este în mișcare și tu trebuie mereu să iei decizii.

Pentru mine e simplu, între X și Israel aleg X. Între Y și talmudism aleg Y. Da, unii adepți ai lui Slavros îmi vor reproșa că adopt o atitudine de “chooser”(alegător căruia i se dă două opțiuni viciate) în loc de “dementer” (care-și impune alegerea corectă conform cu principiile lui), dar realist vorbind nu putem fi chooseri de fiecare dată și în fiecare situație. Există unele situații care pur și simplu nu sunt perfecte, sunt suboptime, iar tot ce poți să faci e să iei decizia care va avea efectele cât mai potrivite pentru agenda ta. În cazul conflictului dintre Israel și Palestina, alegerea evidentă este Palestina, indiferent de culoarea pielii lor, de obiceiurile barbare sau de faptul că tot felul de degenerați stângiști și poponari o ard cu #FreePalestine. Alternativa este terorismul israelian, supremasismul iudaic, talmudismul dezumanizant și fantezia bolnavă a unui popor ales de Dumnezeu să-i stăpânească pe restul. Nu vreau să fiu rob, pus în ghettou deschis ca cei din Gaza, așa că aleg Palestina.

Erdogan a știut că Israel e criminal cel puțin de când a știut de ceea ce le face civililor palestinieni cu multă vreme în urmă . Cum de s-a abținut până acum să o strige în gura mare ? Ori a așteptat momentul ?

Momente prielnice pentru avansarea agendei

O fi așteptat momentul sau are un calcul de moment, e adevărat că putea să vorbească de mult, știind care este situația, poate că izbucnirea conflictului i-a dat condițiile necesare să deschidă gura?

Oricare ar fi explicația, este irelevantă. Tot ce e relevant este faptul că Erdogan a spus ce-a spus și că putem folosi ce-a spus pentru a sensibiliza opinia publică cu privire la crimele împotriva omenirii comise de Israel. Nu-l iubesc pe Edrgodan, nici măcar nu-l urmăresc activ, dar îmi este foarte utilă declarația oficială unui șef de stat care nu poate fi ignorată așa ușor cum se ignoră postările unor internauți ca mine sau ca tine.

Iar apoi, cine organizează toate aceste manifestații uriașe, cine este în dosul acestui noian de oameni, care nu ar putea fi adunat fără o organizare abilă, de către un personal versat în asemenea operațiuni? Explicația cu ” au ieșit oamenii în stradă ” nu mă satisface. Cum pot ieși concomitent sute de mii de oameni, mînați de un același mobil ? Mi se pare mai mult decît curios, și mă feresc să văd acest eveniment ca pe o dovadă de patriotism sau

solidaritate, ci mai degrabă ca pe o subtilă manevră de creare a unui climat propice declanșării unui eveniment militar de proporții.

Mitingul a fost fenomenal de impunător, proiectând forță prin numere. A fost organizat de guvern. Deci un miting guvernamental, mobilizați ca la carte, probabil cu autocare și bani. Nu exista “au ieșit oamenii în stradă” decât după ce probabil se aflau deja câteva zeci de mii de persoane. Altfel nu-ți vine din senin să ieși din casă la protest. Nu există “proteste spontane”, toate au un organizator.

Trei scenarii pentru poziția României în cazul unui război mondial

Scenariu I: Dacă forțele care controlează lumea își doresc un război mondial, noi nu îl vom putea opri indiferent ce și unde postăm. Bineînțeles că vom milita împotriva războiului, cerând pace, proteste și scrisori, petiții și memorii, acțiuni mai mult sau mai puțin eficiente se vor face. **Dar dacă totuși războiul izbucnește, noi trebuie să fim neutri.** Cel mai probabil va fi un război în afara granițelor noastre, deci n-ar trebui să ne preocupe. Neutralitatea României trebuie susținută de forțele civice și politice.

Acesta este primul scenariu, în care avem posibilitatea să menținem neutralitatea. Cel mai bun scenariu care asigură zero români morți pe fronturi străine, zero mame îndurerate, zero soții văduvite și zero orfani.

Scenariu II: Acuma se pune problema unui al doilea scenariu în care neutralitatea este exclusă și va trebui să alegem o parte/tabără. Așa cum am făcut în ultimul război mondial, războiul antibolșevic pe care l-am început alături de camarazii nemți, pe care am sfârșit prin a-i trăda din cauza politicianilor și a regelui dezonorat Mihai Vitează, primul mareșal sovietic la București, regele sperjur ce a trădat poporul, armata, omenia românească, mințind, la 23 August 44, că s-ar fi semnat armistițiu cu Rușii. Nu se semnase nimic. Regele ce-și minte armata și poporul, condamnând la 45 de ani-sclavie milioane de Români, regele care a cedat bolșevicilor jumătate din armată, obligată să se predea dușmanului, nu poate fi un adevărat rege, ci o treapă decăzută din condiția omenească. Adevărata monarhie românească, pe bază de Basarabi, Mușatini, Brâncoveni, Cantemiri, o va trimite la tigaie pe Tanti Margareta...

Revenind la al doilea scenariu, poziția României trebuie să se bazeze pe datele problemei. Cine luptă contra cine? Lumea arabă contra Israelului, așa cum spune Albert Pike? Atunci nu putem alege să-i susținem pe sioniști, indiferent ce argumente iudeo-creștine se pun pe masă. Pentru cine cunoaște problema despre ilegitimitatea statului Israel și istoria de crime a poporului iudeu nu are cum să aleagă să lupte de această parte, deci va trebui să alegem să luptăm alături de lumea arabă, oricât de controversat pare asta pentru poporul lui Vlad Țepeș care a tras otomani în țeapă. Poate că vom ajunge să ne batem din nou cu turcii după ce Israel iese din istorie, să ascuțim iar țepele și să declarăm o ultimă cruciadă la sfârșitul căreia recucerim Constantinopolul, dar aceasta nu poate avea loc în contextul în care talmudismul rămâne la putere în Europa și în lume.

Scenariu III: Cel mai sumbru scenariu este cel în care România va intra în război de partea Israelului și Românii vor fi trimiși să moară în deșert. În acest scenariu România s-ar depopula pentru a menține la

putere pe criminalii popoarelor, într-o luptă nefirească împotriva omenirii.

Opinia publică este atât de anti-Israel încât sunt șanse mici să vedem un scenariu trei în care Europa e mobilizată sa lupte pentru jidani. Pur și simplu n-o să-ți lupte soldații, fie se vor preda fie vor întoarce armele. Tineretul este tot mai naționalist, cu siguranță ar lupta până la moarte pentru apărarea pământului strămoșesc, dar nu îi atrage ideea de a merge în deșert pentru a muri pentru Israel. Armatele lumii, Guvernele lumii au acces la niște sondaje reale care arată cât de puțin dispuși sunt tinerii să participe la un război înafara granițelor. Nu sunt îngrijorat cu privire la un astfel de război mondial, nu cred că vor putea mobiliza lumea așa cum își doresc, iar dacă vor încerca, suntem destui care să punem bețe în roți și să le stricăm planurile.

Evident că scenariul I ar fi de preferat într-un caz de război mondial, pentru care cred că există destulă susținere populară. Rămâne de văzut cum vor escalada lucrurile.

Mai este o perspectivă, lumea a cam decăzut spiritual și moral, bărbații s-au pizdificat, caracterul a slăbit și confortul excesiv a facilitat inversarea valorilor în societate. În această perspectivă, un război ar fi mai puțin rău decât o dispariție lentă în decadență pașnică. Un război i-ar forța pe cei slabi să devină puternici sau să piară. Ar întrerupe ritmul monoton al vieții conemporane și ar scădea gradul ireal de confort actual, forțând oamenii să trăiască din nou.

Sterie CIUMETTI